

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

11.7.2007

B6-0291/2007 }
B6-0295/2007 }
B6-0299/2007 }
B6-0300/2007 }
B6-0303/2007 }
B6-0308/2007 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členom 115(5) Poslovnika, ki ga vlagajo:

- Charles Tannock, Bernd Posselt, Eija-Riitta Korhola in Laima Liucija Andrikienė v imenu skupine PPE-DE
- Pasqualina Napoletano, Paulo Casaca, Véronique De Keyser, Elena Valenciano Martínez-Orozco in Javier Moreno Sánchez v imenu skupine PSE
- Annemie Neyts-Uyttebroeck, Marco Cappato, Marios Matsakis, Frédérique Ries in Thierry Cornillet v imenu skupine ALDE
- Cristiana Muscardini, Romano Maria La Russa in Mogens N.J. Camre v imenu skupine UEN
- Hélène Flautre v imenu skupine Verts/ALE
- André Brie v imenu skupine GUE/NGL

in ki nadomesti predloge naslednjih političnih skupin:

- ALDE (B6-0291/2007)
- GUE/NGL (B6-0295/2007)
- PPE-DE (B6-0299/2007)
- PSE (B6-0300/2007)
- Verts/ALE (B6-0303/2007)
- UEN (B6-0308/2007)

o Iraku

RC\677117SL.doc

PE 393.006v01-00}
PE 393.010v01-00}
PE 393.014v01-00}
PE 393.015v01-00}
PE 393.018v01-00}
PE 393.023v01-00} RC1

SL

SL

Resolucija Evropskega parlamenta o Iraku

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij o pravici oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito,
 - ob upoštevanju svojih resolucij o razmerah v Iraku, zlasti resolucije o humanitarnem položaju beguncev iz Iraka, sprejete 15. februarja 2007,
 - ob upoštevanju konvencije Združenih narodov iz leta 1951 o statusu beguncev (konvencije o beguncih) in protokola Združenih narodov iz leta 1967 o statusu beguncev,
 - ob upoštevanju nujnega poziva visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR) z dne 7. februarja 2007 k povečanju mednarodne pomoči državam gostiteljicam beguncev iz Iraka, mednarodne konference o Iraku 17. in 18. aprila 2007 v Ženevi, katere namen je bil ozaveščanje o humanitarnih potrebah v Iraku in drugod v tej regiji, poziva UNHCR s 5. junija 2007, naj vse meje ostanejo odprte za osebe, ki potrebujejo zaščito, mnenja UNHCR o vrnitvi in stališčem o nujni mednarodni zaščiti Iračanov izven Iraka z 18. decembra 2006 ter dokumenta UNHCR z 8. januarja 2007 o dodatnem pozivu – odgovoru na razmere v Iraku,
 - ob upoštevanju vodilnih načel posebnega predstavnika generalnega sekretarja Združenih narodov za notranje razseljene osebe, sprejetih 11. februarja 1998,
 - ob upoštevanju Direktive 2004/83/ES z 29. aprila 2004 o minimalnih standardih za izpolnjevanje pogojev in status begunca za državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva ali osebe, ki sicer potrebujejo mednarodno zaščito, in o vsebini zagotovljene zaščite (direktiva o izpolnjevanju pogojev),
 - ob upoštevanju sklepov na področju azila in priseljevanja, ki so jih sprejele Evropska skupnost in njene države članice,
 - ob upoštevanju podvojitve števila prošenj iraških prosilcev za azil v prvi polovici leta 2007 v primerjavi z enakim obdobjem lansko leto,
 - ob upoštevanju člena 115(5) svojega poslovnika,
- A. ker se po podatkih iz rednih poročil misije Združenih narodov za pomoč Iraku (UNAMI) in drugih agencij Združenih narodov, ki so prisotne v državi, splošno stanje na področju humanitarnih in človekovih pravic v Iraku poslabšuje; vsak dan je ubitih sto ljudi, dvesto pa jih je ranjenih, 50 % prebivalstva se preživlja z manj kot dolarjem na dan, nezaposlenega je več kot 80 % prebivalstva, 70 % prebivalcev nima ustreznega dostopa do oskrbe z vodo, 81 % do ustreznih sanitarnih razmer, 3 milijona ljudi bo ostalo brez hrane, če ne bo več razdeljevanja, pri čemer na nekaterih območjih ta sistem že ne deluje več, 80 % zdravnikov je zapustilo bolnišnice, 75 % otrok ne hodi v šolo, glede na regije pa je od 30 % do 70 % šol zaprtih,

RC\677117SL.doc

PE 393.006v01-00}
PE 393.010v01-00}
PE 393.014v01-00}
PE 393.015v01-00}
PE 393.018v01-00}
PE 393.023v01-00} RC1

- B. ker so v sedanjih povojnih razmerah prisotna kazniva dejanja, kot so ropanje, ugrabitve zaradi odkupnine, nadlegovanje, usmrtnice, uboj ljudi, vpletenih v politične procese ali dejavnosti obnove, sabotaža javne infrastrukture, na primer električne ali plinske napeljave, ter napadi velikih razsežnosti z uporabo naključno nastavljenih bomb in/ali drugih razstreliv proti civilistom, zaradi *česar številni Iračani še vedno bežijo iz države*, zlasti v Jordanijo in Sirijo pa tudi v Egipt, Libanon, Turčijo, Iran in dlje;
- C. ker je več kot dva milijona ljudi sedaj notranje razseljenih oseb, od februarja 2006 je bilo 822 000 ljudi na novo razseljenih, 2000 pa naj bi jih bilo razseljenih vsak dan, po podatkih UNHCR naj bi do konca leta 2007 število notranje razseljenih oseb doseglo 2,3 do 2,5 milijona,
- D. ker je poleg notranje razseljenih oseb v Iraku približno 42 000 neiraških beguncev (vključno z okrog 15 000 Palestinci, ki so še posebej ogroženi, Sudanci, turškimi Kurdi, Iranci in drugimi),
- E. ker številne province v Iraku novim notranje razseljenim osebam omejujejo dostop, s čimer se drastično zmanjšujejo možnosti, da najdejo začasno varno bivanje v državi,
- F. ker se notranje razseljenim osebam zavrača registriranje za razdelitev hrane, s čimer se povečuje nevarnost humanitarne krize,
- G. ker je predvidoma 2 milijona Iračanov beguncev v sosednjih državah gostiteljicah, v katerih nimajo nikakršnega uradnega statusa zaščite, v Siriji jih je od 1,2 do 1,5 milijona, v Jordaniji od 500 do 750 000, ki predstavljajo velik delež prebivalstva, v Egiptu več kot 80.000, v Libanonu predvidoma 20 000, v Iranu več kot 50 000, v zalivski regiji več kot 200 000 in v Turčiji predvidoma 5100,
- H. ker je 560 000 beguncev v sosednjih državah šoloobveznih otrok, dostop do javnega izobraževanja ali subvencionirane zdravstvene oskrbe pa je na številnih območjih otežen ali z zakonom prepovedan,
- I. ker po običajnem mednarodnem pravu velja pravna obveznost, da se beguncev, ki jim grozi pregon ali so resno ogroženi, ne vrača, in da se prosilcem za azil, ki bežijo pred močno razširjenimi zlorabami človekovih pravic in splošnim nasiljem, omogoči vstop v določeno državo, vsaj začasno, kjer se preveri njihov status begunca,
- J. ker se večina držav članic in Združene države pri priznavanju potreb po zaščiti iraških beguncev vedejo zelo restriktivno,
- K. ker so bile v državah članicah ugotovljene velike neenakosti pri obravnavi vloženih prošenj za azil, kar kaže na neuspešen razvoj skupnega evropskega azilnega sistema, ki temelji na skupnih standardih in omogoča zaščito osebam, ki jo potrebujejo,
- L. ker so sosednje države beguncem v veliki meri omejile vstop, številne so prisilile, da se vrnejo v Irak, ali jih zadržujejo na mejah ter uvajajo stroge zahteve za zadrževanje, kot je zmanjševanje obdobja, v katerem lahko ostanejo in/ali zapleten postopek podaljševanja

vizumov, zaradi česar večina Iračanov hitro izgubi pravni status,

- M. ker je Brazilija ena izmed redkih držav, ki je ponudila ponovno naselitev številnih palestinskih beguncev, ki so uradno živeli v Iraku v sklopu solidarnostnih programov za ponovno naselitev,
- N. ker UNHCR končuje zahtevo za povišanje proračunskih sredstev za razmere v Iraku s 60 na 115 milijonov USD,
- O. ker so Judje, mandejci in kristjani (vključno z asirskimi, armenskimi, grškimi ortodoksnimi in drugimi krščanskimi manjšinami) čedalje pogosteje žrtve diskriminacije pri dostopanju do trga dela ali osnovnih socialnih storitev, veliko pa se jih boji preganjanja uporniških skupin in islamističnih milic, ki so prevzele dejanski nadzor nad celimi soseskami v različnih iraških mestih in vaseh, ker so lahko zaradi naraščajočih napetosti med suniti in šiiti posamezniki tarče samo zaradi svoje pripadnosti etničnim ali verskim manjšinam,
1. pozdravlja solidarnost, ki so jo iraškim beguncem izkazale sosednje države Iraka, in te skupnosti poziva, naj mednarodno skupnost obvestijo, kakšno pomoč potrebujejo za reševanje nastalega položaja;
 2. se zaveda prispevka regionalnih kurdskih oblasti pri pomoči notranje razseljenim nemuslimanskim skupnostim;
 3. skupaj z visokim komisarjem Združenih narodov za begunce poziva k trajnemu, vsestranskemu in usklajenemu mednarodnemu odzivu na trpljenje milijonov beguncev zaradi humanitarne krize pregnanih z domov, ki ga ni mogoče več prezreti; meni, da je podpora mednarodne skupnosti bistvena za lajšanje trpljenja stotisočev iraških beguncev in notranje razseljenih oseb ali tistih, ki bežijo iz države, pa tudi večje spodbujanje in pomoč državam, kot sta Sirija in Jordanija, ki sta skupaj sprejeli veliko število iraških beguncev;
 4. priznava prizadevanja nesosednjih držav v tej regiji, na primer Egipta, za pomoč iraškim beguncem; poziva te države, naj si še naprej nudijo pomoč iraškim beguncem s tem, da ne zaprejo svojih meja, in z izboljšanjem njihovih razmer, spoštovanjem njihovih temeljnih pravic in z zagotavljanjem njihovega dostopa do osnovnih storitev, kot sta zdravstvena oskrba in šolanje, s podporo mednarodne skupnosti;
 5. obžaluje, da sosednje države, z redkimi in maloštevilnimi izjemami, niso odprle svojih meja Palestincem v begu pred nasiljem in grožnjami v Iraku, ter obsoja izjavo iraškega ministra za razselitev in preseljevanje, da je treba izgnati vse Palestincev iz Iraka; obsoja odločitev iraške vlade, da za registracijo Palestincev uvede težavne zahteve, zaradi česar v Iraku težko ostanejo zakonito;
 6. poziva iraško vlado, lokalne, regionalne in verske oblasti ter mednarodne koalicijske sile v Iraku, naj nemudoma ukrepajo za izboljšanje varnosti vseh beguncev in notranje razseljenih oseb v Iraku ter naj naredijo konec diskriminacijskemu ravnanju;

RC\677117SL.doc

PE 393.006v01-00}
PE 393.010v01-00}
PE 393.014v01-00}
PE 393.015v01-00}
PE 393.018v01-00}
PE 393.023v01-00} RC1

7. odločno zavrača grožnje nekaterih visokih uradnikov v iraški vladi o izgonu ter prekinitvi oskrbe z nafto in pitno vodo 4.000 članom iranske opozicije, ki so zadnjih dvajset let begunci v Iraku in imajo status „zaščitene osebe pod četrto ženevsko konvencijo“, in poziva iraško vlado, naj spoštuje njihove pravice po mednarodnem pravu;
8. poziva države članice, naj opustijo svoje stališče nedejavnosti glede položaja iraških beguncev ter izpolnijo svoje obveznosti v skladu z mednarodnim pravom in pravom Skupnosti ter Iračanom v državah članicah dajo možnost, da vložijo prošnjo za azil, ki bo obravnavana v največ enem dnevu, pri tem pa se spoštujejo postopkovni zaščitni ukrepi in se dodeli status begunca ali nadomestna oziroma začasna zaščita tistim, ki se utemeljeno bojijo preganjanja ali so resno ogroženi;
9. poziva države članice, naj teh oseb ne premestijo na podlagi uredbe Dublin II, če je znano, da ta država iraških prošenj za azil ne obravnava ustrezno; to se lahko doseže z uporabo člena 3(2) uredbe Dublin II;
10. spodbuja države članice, naj Iračanom, ki ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev statusa zaščite, vendar jih ni mogoče vrniti, priznajo pravni status (začasni ali stalni glede na njihov položaj) ter jim zagotovijo ustrezne razmere in osnovne pravice;
11. z zaskrbljenostjo opaža, da je bilo v letih 2005 in 2006 od 400 do 500 prisilnih vrnitev v Irak, in države članice poziva, naj začasno umaknejo vse prisilne vrnitve v katero koli območje v Iraku;
12. poziva države članice in mednarodno skupnost, naj v duhu skupne mednarodne odgovornosti prispevajo k ponovni naselitvi iraških beguncev in oseb brez državljanstva ter palestinskih beguncev, ki živijo v Iraku ali so iz njega zbežali in ostali na tem območju, pri tem pa dajo prednost občutljivim primerom v skladu s smernicami UNHCR o ponovni naselitvi iraških beguncev; poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj vzpostavijo mehanizem za organiziranje te skupne odgovornosti in države članice ustrezno podpirajo;
13. podpira priporočilo UNHCR za pozitivno obravnavo iraških prosilcev za azil iz južnega in osrednjega Iraka kot beguncev v skladu s konvencijo o statusu beguncev iz leta 1951, v primeru zavrnitve statusa begunca pa naj se jim zagotovi dodatna oblika zaščite, razen če za zadevno osebo velja merilo o izključitvi iz te konvencije;
14. poziva Evropsko komisijo, naj nujno preuči dodatne možnosti za dostavo humanitarne pomoči notranje razseljenim osebam v Iraku, pri tem pa naj bo prilagodljiva pri uporabi ustreznih predpisov, in sosednjim državam pomaga pri sprejemanju beguncev;
15. pozdravlja prve ukrepe Evropskega urada Komisije za humanitarno pomoč (ECHO); vendar obžaluje, da so postopki ukrepanja tega urada zelo dolgi in ga poziva, naj bo bolj proaktiven in se hitreje odzove na potrebe v regijah, v katerih je dostop dokaj lahek, na primer v Egiptu;
16. poziva ECHO, naj se nujno pripravi na ustanovitev centrov za posttravmatsko oskrbo za iraške begunce in notranje razseljene osebe ter oblikuje „poklicne“ projekte, zlasti za notranje razseljene osebe v kmetijskem sektorju v tistih delih Iraka, kjer je to mogoče;

17. poziva Komisijo, naj Parlament, zlasti njegov odbor za proračunski nadzor na njegovem zasedanju 16. julija obvesti o uporabi sredstev, dodeljenih Iraku, predvsem prek mednarodnega sklada za obnovo Iraka (IRFFI), ter opozarja na prednostne naloge iz sporočila s 7. junija 2006 (KOM(2006)283 konč.): (1) podpiranje demokratične vlade, (2) okrepitev varnosti na podlagi pravne države in (3) spodbujanje kulture spoštovanja človekovih pravic; ponovno poudarja, da je to nujen primer, ter da je v resoluciji s 15. februarja 2007 pozval k namenitvi znatnega dela proračuna EU, predvidenega za programe, ki vključujejo Irak, beguncem; v tem obvestilu naj bodo natančno predstavljene, in sicer ločeno glede na vrsto dejavnosti, za katere so bila načrtovana, dodeljena in izplačana sredstva, pa tudi navedeni programi, namenjeni iraškim beguncem in notranje razseljenim osebam;
18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visokemu komisarju Združenih narodov za begunce, vladam in parlamentom Iraka, Sirije, Jordanije, Libanona, Egipta, Turčije, Palestine in Arabske lige.